

ZASADY NADAWANIA I UŻYTKOWANIA SZTANDARÓW POLSKIEGO ZWIĄZKU WĘDKARSKIEGO

Prawo posiadania i używania sztandaru mają:

- 1) Polski Związek Wędkarski - na szczeblu centralnym, jako dobrowolne, samorządne stowarzyszenie miłośników wędkarstwa i sportu wędkarskiego, kontynuator tradycji zorganizowanego wędkarstwa w Polsce
- 2) Okręgi PZW – jako terenowe jednostki organizacyjne Związku
- 3) Koła wędkarskie – jako podstawowe jednostki organizacyjne Związku

SZTANDAR POLSKIEGO ZWIĄZKU WĘDKARSKIEGO

Sztandar jest najgodniejszym symbolem Polskiego Związku Wędkarskiego. Sztandar stanowi znak duchowej więzi naszego Związku oraz zrzeszonych w nim wędkarzy. Jest symbolem zbiorowej i osobistej godności i jedności polskich wędkarzy oraz polskiego wędkarstwa. Sztandar jest symbolem i wyrazem treści działalności Związku – organizowania i promowania wędkarstwa, rekreacji, sportu wędkarskiego, użytkowania i ochrony wód, działania na rzecz ochrony przyrody i kształtowania etyki wędkarskiej.

Sztandar Polskiego Związku Wędkarskiego może być prezentowany podczas:

- 1) uroczystości przekazania sztandaru Okręgowi Polskiego Związku Wędkarskiego,
- 2) krajowych zjazdów delegatów PZW,
- 3) uroczystości związanych z Dniem Wędkarza,
- 4) pogrzebu zasłużonych działaczy PZW,
- 5) uroczystości jubileuszowych PZW,
- 6) uroczystości, narodowych, (państwowych), samorządowych i religijnych (na zaproszenie organizatorów), jeżeli tego wymaga dobro PZW,
- 7) innych szczególnie ważnych wydarzeń dla PZW, na podstawie decyzji Prezesa Zarządu Głównego PZW

Sztandar Polskiego Związku Wędkarskiego jest przechowywany w siedzibie Zarządu Głównego, w szklanej gablocie zabezpieczonej przed ewentualnym zniszczeniem i kradzieżą.

SZTANDAR OKRĘGU PZW

Sztandar okręgu PZW powinien nawiązywać symboliką do tradycji i historii regionu tworzącego okręg. Powinien brać udział w wędkarskich uroczystościach okręgowych i centralnych, a także, w razie potrzeby, w uroczystościach państwowych, samorządowych i kościelnych. O fundacji sztandaru decyduje Okręgowy Zjazd Delegatów, który upoważnia Zarząd Okręgu do powołania Komitetu Fundacyjnego Sztandaru oraz określenia zasad jego funkcjonowania i opracowania projektu sztandaru.

UWAGA! Sztandar nie może być fundowany ze środków PZW

Procedura fundacji sztandaru okręgu PZW powinna mieć następujący przebieg:

- 1) powołanie komitetu fundacyjnego,
- 2) określenie terminów realizacji fundacji sztandaru,
- 3) przyjęcie propozycji projektu sztandaru i zaopiniowanie jego wzoru przez Zarząd Okręgu. Projekt winien zawierać między innymi:
 - dwustronny (awers i rewers) projekt w rysunku technicznym sztandaru i drzewca,
 - dwustronny (awers i rewers) projekt plastyczno-kolorystyczny,
 - opis w/w projektów sztandaru
 - potwierdzające pisma (zobowiązania) fundatorów sztandaru
- 4) wystąpienie do Zarządu Głównego z wnioskiem o nadanie sztandaru. Wniosek winien być złożony w terminie na minimum sześć miesięcy przed datą odsłonięcia i wręczenia sztandaru.
- 5) określenie, w uzgodnieniu z Zarządem Głównym terminu odsłonięcia sztandaru.

Proponowane założenia i wzory sztandaru okręgu PZW muszą uwzględniać wszystkie zasady zawarte w niniejszym dokumencie. Za zgodą właściwych władz administracyjnych projekt sztandaru może zawierać herb miejscowości (regionu), będącej siedzibą jednostki otrzymującej sztandar.

Przekazanie sztandaru następuje podczas szczególnej uroczystości. Sztandar na ręce Prezesa Okręgu przekazuje Prezes Zarządu Głównego, lub upoważniony przez niego członek Zarządu Głównego. Następnie Prezes Zarządu Okręgu lub upoważniony przez niego członek zarządu okręgu przekazuje sztandar odpowiednio przygotowanemu i dobranemu pocztowi sztandarowemu. Sztandar jest przechowywany w siedzibie Zarządu Okręgu, w szklanej

gablocie zabezpieczonej przed ewentualnym zniszczeniem i kradzieżą.

Sztandar Okręgu PZW może być prezentowany podczas:

- 1) krajowych zjazdów delegatów PZW - na zaproszenie ZG PZW,
- 2) okręgowych zjazdów delegatów PZW,
- 3) uroczystości jubileuszowych PZW,
- 4) pogrzebu zasłużonych działaczy PZW,
- 5) uroczystości związanych z Dniem Wędkarza,
- 6) przekazywania sztandaru kołom wędkarskim,
- 7) uroczystości narodowych, państwowych, samorządowych i religijnych (na zaproszenie organizatorów), jeżeli tego wymaga dobro PZW
- 8) innych, szczególnie ważnych wydarzeń dla PZW, na podstawie decyzji Prezesa Zarządu Okręgu

SZTANDAR KOŁA WĘDKARSKIEGO

Koło wędkarskie PZW ubiegające się o posiadanie sztandaru winno legitymować się minimum 10 letnią, wzorową działalnością organizacyjną. Walne Zgromadzenie Członków Koła podejmuje uchwałę o fundacji sztandaru i upoważnia Zarząd Koła do powołania Komitetu Fundacyjnego Sztandaru, do określenia zasad jego funkcjonowania opracowania projektu sztandaru. W sprawie podjętej uchwały powinna być uprzednio zasięgnięta opinia rodzimego Zarządu Okręgu.

UWAGA! Sztandar nie może być fundowany ze środków PZW

Procedura fundacji sztandaru koła PZW powinna mieć następujący przebieg:

- 1) powołanie komitetu fundacyjnego,
- 2) określenie terminów realizacji fundacji sztandaru,
- 3) przyjęcie propozycji projektu sztandaru i zaopiniowanie jego wzoru przez Zarząd Okręgu. Projekt winien zawierać między innymi:
 - dwustronny (awers i rewers) projekt w rysunku technicznym sztandaru i drzewca,
 - dwustronny (awers i rewers) projekt plastyczno-kolorystyczny,
 - opis w/w projektów sztandaru
 - potwierdzające pisma (zobowiązania) fundatorów sztandaru

- 4) wystąpienie do Zarządu Głównego drogą służbową poprzez Zarząd Okręgu z wnioskiem o nadanie sztandaru. Wniosek winien być złożony w terminie na minimum sześć miesięcy przed datą odsłonięcia i wręczenia sztandaru. Zarząd Okręgu na plenarnym posiedzeniu zatwierdza wniosek i po dołączeniu własnej opinii przesyła wniosek do Zarządu Głównego.
- 5) określenie, w uzgodnieniu z Zarządem Okręgu terminu odsłonięcia sztandaru.

Proponowane założenia i wzory sztandaru koła PZW muszą uwzględniać wszystkie zasady zawarte w niniejszym dokumencie. Za zgodą właściwych władz administracyjnych projekt sztandaru może zawierać herb miejscowości, będącej siedzibą jednostki otrzymującej sztandar.

Przekazanie sztandaru kołu wędkarskiemu powinno odbywać się uroczyście z udziałem sztandaru Okręgu (jeśli Okręg posiada sztandar), sztandarów zaprzyjaźnionych kół wędkarskich i organizacji współpracujących z kołem. Sztandar na ręce Prezesa Koła przekazuje najwyższy rangą przedstawiciel PZW lub Prezes Zarządu Okręgu, lub upoważniony przez niego członek zarządu okręgu. Następnie Prezes Koła przekazuje sztandar odpowiednio przygotowanemu i dobranemu pocztowi sztandarowemu. Sztandar jest przechowywany w siedzibie Zarządu Koła, w szklanej gablocie zabezpieczonej przed ewentualnym zniszczeniem i kradzieżą.

Sztandar Koła PZW może być prezentowany podczas:

- 1) okręgowych zjazdów delegatów PZW - na zaproszenie ZO PZW,
- 2) odznaczania koła odznaczeniami związkowymi,
- 3) walnych zgromadzeń koła,
- 4) uroczystości rocznicowych w okręgu i w kole,
- 5) pogrzebie działacza PZW,
- 6) pogrzebie członka PZW
- 7) uroczystości związanych z Dniem Wędkarza,
- 8) uroczystości narodowych, państwowych, samorządowych i religijnych (na zaproszenie organizatorów), jeżeli tego wymaga dobro PZW,

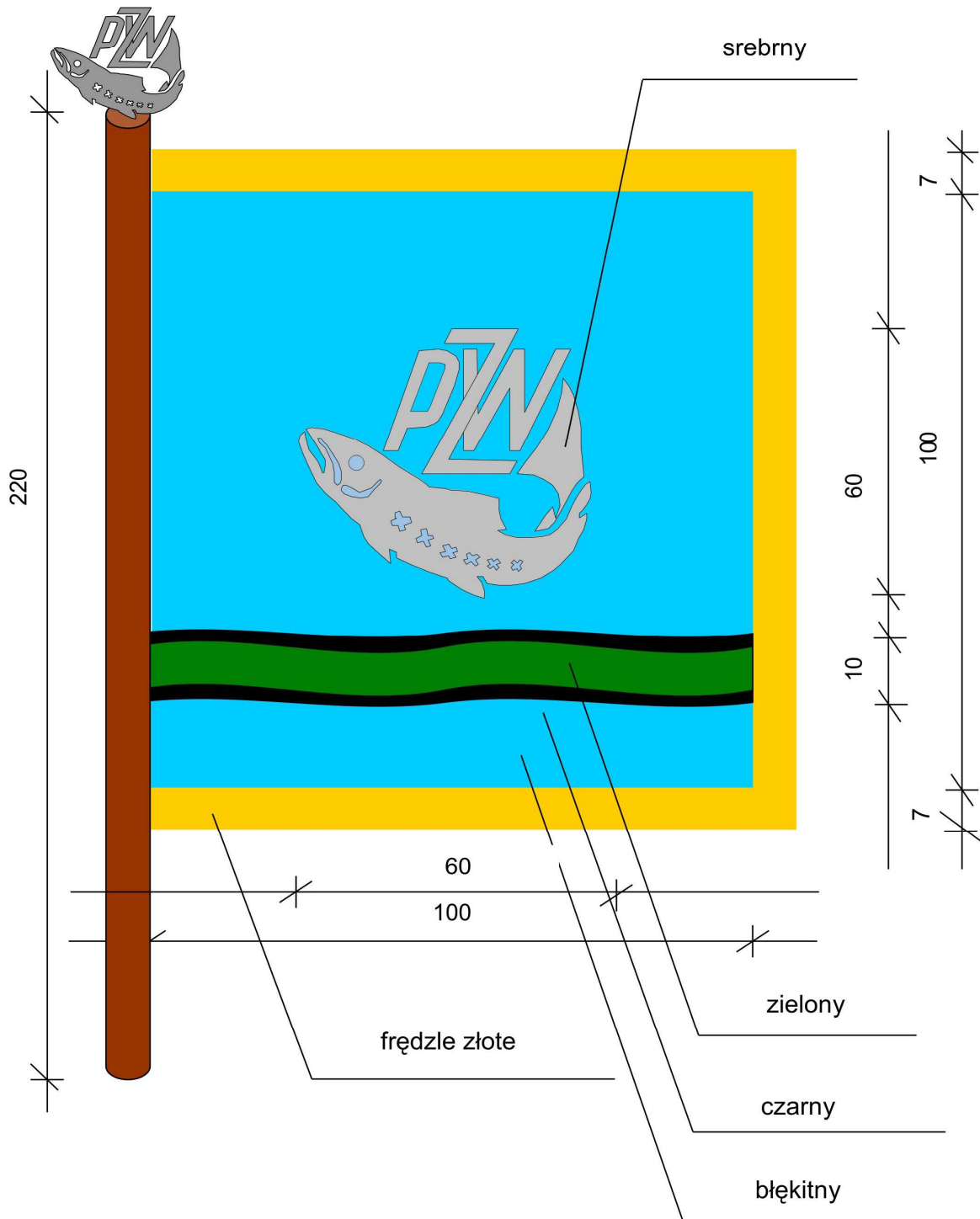
PRZECHOWYWANIE SZTANDARU

Zaleca się aby sztandar przechowywany był pod zamknięciem, najlepiej w gablocie za szkłem, zawieszanej na czołowej ścianie lokalu. Do transportu sztandaru winien być przygotowany odpowiedni pokrowiec. Zwinięty na drzewcu płat sztandaru należy włożyć do futerału, który powinien być sporządzony z materiału nieprzemakalnego. Futerał (pokrowiec) służy jedynie do transportu. Nie należy przechowywać sztandaru w futerale, ponieważ powoduje to jego szybkie zniszczenie. Zawilgocony sztandar powinien być jak najszybciej przesuszony w formie wiszącej.

W przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej posiadającej sztandar, ulega on przeniesieniu do zbiorów muzealnych, odpowiednio: biura zarządu okręgu lub biura Zarządu Głównego PZW.

OPIS SZTANDARU

AWERS SZTANDARU PZW

Sztandar stanowi płat tkaniny o wymiarach 100 x 100 cm, przymocowany do drzewca zakończonego głowicą sztandaru (grotem).

Awers:

Barwa tkaniny - błękitna na której centralnie umieszcza się haftowane srebrną nicią godło PZW o wysokości 60 cm. Pod godłem, w dolnej części sztandaru trzy pasy faliste w kolorach zielonym i czarnym o łącznej wysokości 10 cm.

Rewers:

Winien zawierać tekst: POLSKI ZWIĄZEK WĘDKARSKI oraz nazwę jednostki terenowej PZW.

Litery winny być haftowane w kolorze złotym, krój: helvetica, rodzaj: wersaliki.

Kolor tła rewersu ciemno czerwony. Na rewersie dopuszcza się jedynie umieszczenie herbu miasta lub regionu siedziby jednostki terenowej Związku, po uzyskaniu odpowiedniej zgody oraz logo okręgu lub koła, zatwierdzone uchwałą zarządu okręgu.

Do przydrzewcowej krawędzi płata powinny być przyszyte kółeczka mocujące go do drzewca. Pozostałe krawędzie powinny być obszyte złotymi frędzlami o długości 7 cm.

Drzewiec:

Drzewiec w kolorze jasnobrązowym, (jesion) lub drewnopodobny o przekroju okrągłym składa się z dwóch części, łączonych gwintowanymi tulejami o łącznej długości po skręceniu - 220 cm. Zakończenie drzewca walcem (pierścieniem) metalowym w kolorze złotym lub srebrnym. Dolna część drzewca zakończona jest metalowym okuciem, zwanym „stopką”. Płat do drzewca mocowany jest za pomocą pręta wsuwanego w śruby wkręcone w drzewce. Na pręt nasuwa się kółeczka metalowe przyszyte do płata. Na drzewcu mogą być umieszczone gwoździe pamiątkowe.

Głowica sztandaru (grot):

Głowica sztandaru (grot), nakręcana na drzewce, powinna być wykonana w formie czytelnego z obu stron odlewu godła PZW. W metalowej podstawie grotu może być schowek na akt fundacyjny sztandaru (pismo zawierające datę rozwinięcia, wykaz inicjatorów, projektantów, wykonawców, fundatorów i innych osób). Wszystkie części metalowe płata i drzewca oraz gwoździe pamiątkowe, powinny być wykonane z niekorodującego metalu.

Inne:

Uzupełnienie sztandaru stanowią trzy pary białych rękawiczek oraz trzy biało-czerwone szarfy dla członków pocztu o szerokości 10 cm i długości 2,15 m. Szarfy nosi się je z prawego barku do lewego boku, gdzie powinny być spięte ze sobą na wysokości lewego biodra.

POCZET SZTANDAROWY

Powierzenie zaszczytu noszenia lub asystowania sztandarowi jest wyrazem uznania dla wędkarza, jego postawy etycznej i zasług dla Polskiego Związku Wędkarskiego. Na przewodniczącego pocztu (zajmującego miejsce z prawej strony sztandaru) powołuje się osobę doświadczoną i znającą ceremoniał sztandarowy. Chorążym (sztandarowym) powinna być osoba silna i wytrzymała fizycznie. Trzeci członek pocztu stanowi asystę. Jeżeli w uroczystościach bierze udział więcej pocztów organizatorzy wyznaczają dowódcę wszystkich pocztów, który czuwa nad ceremoniałem, ustala szyk i kolejność pocztów oraz przekazuje informacje o aktualnych wymaganiach okolicznościowych jak i zwyczajach miejscowych.

Kolejność ustawienia pocztów sztandarowych

Jako pierwszym ustawiany jest poczet gospodarza uroczystości (jeżeli posiada sztandar), następnie poczet sztandarowy Polskiego Związku Wędkarskiego, poczty Okręgów PZW, a pozostałe poczty kół PZW ustawiają się w kolejności przybycia.

Ceremoniał pocztu sztandarowego

1. Poczet sztandarowy zbiera się w miejscu wyznaczonej zbiórki najpóźniej na 10 minut przed rozpoczęciem uroczystości.
2. Członkowie pocztu sztandarowego ubierają się w ciemny garnitur, jasna koszula, ciemny krawat, kobiety ciemna garsonka lub biała bluzka i ciemna spódnica.
3. Członkowie pocztu sztandarowego zakładają biało czerwone szarfy przewieszane przez prawe ramię i spięte u lewego boku. Poczet używa rękawiczek w kolorze białym.
4. Jeżeli poczet uczestniczy w uroczystościach pogrzebowych sztandar należy udekorować kirem, czyli czarną wstęgą.
5. Niedopuszczalne jest samowolne ozdabianie sztandaru.
6. Poczet sztandarowy saltuje:
 - a) przy wykonywaniu hymnu państwowego i hymnów kościelnych,
 - b) podczas opuszczania trumny do grobu,

- c) podczas ogłoszenia minuty ciszy dla uczczenia czyjejs pamięci,
- d) podczas składania kwiatów, wieńców i zniczy przez wyznaczone delegacje,
- e) na polecenie wydane przez osobę kierującą uroczystością.

Chwyty i komendy dla pocztu sztandarowego

Poczet wykonuje chyty sztandarem na wydawane przez prowadzącego uroczystość komendy, a w czasie ceremonii kościelnych i pogrzebowych samoistnie.

Poczet sztandarowy obowiązują postawy:

- 1) Bacność (postawa zasadnicza),
- 2) Prezentuj,
- 3) Spocznij,
- 4) Na ramię,
- 5) Do nogi,
- 6) Salutowanie - w miejscu i w marszu.

Bacność - Chorąży trzyma sztandar postawiony na stopce, przy prawej nodze, na wysokości czubka buta. Drzewce przytrzymuje prawą ręką powyżej pasa, a łokieć tej ręki lekko przyciska do korpusu ciała. Lewa ręka opuszczona jest wzdłuż szwów spodni. Asysta stoi na bacność.

Prezentuj - chorąży z postawy „zasadniczej” podnosi prawą ręką sztandar do położenia pionowego przy prawym ramieniu (dłoń prawej ręki na wysokości barku), lewą ręką chwytą drzewce sztandaru tuż pod prawą ręką, którą później opuszcza na całą długość i obejmuje nią dolną część drzewca. Asysta przyjmuje postawę „bacność”.

Spocznij - chorąży trzyma sztandar przy prawej nodze. Lewa nogę stawia w pozycji spocznij. Asysta stoi na spocznij.

Na ramię - chorąży kładzie drzewce prawą ręką, pomagając sobie lewą, na prawe ramię i trzyma je pod kątem 45 stopni. Płat sztandaru musi być oddalony od barku przynajmniej na szerokość dłoni.

Do nogi - z położenia „prezentuj” lub „na ramię” chorąży przenosi sztandar prawą ręką (przy pomocy lewej) do nogi, ustawiając stopkę przy czubku buta prawej nogi. Asysta stoi w pozycji „spocznij”.

Salutowanie w miejscu - wykonuje się z postawy „prezentuj”. Chorąży, w zależności od sytuacji, robi zwrot w prawo (w lewo) w skos z równoczesnym wysunięciem lewej nogi w przód

na odległość jednej stopy i pochyla sztandar w przód pod kątem 45 stopni, przenosząc go następnie, po czasie salutowania, do pozycji „prezentuj”. Salutowanie w miejscu i w marszu wykonuje się w momentach szczególnie podniosłych, np.: w trakcie grania hymnu, odsłaniania pomników i tablic pamiątkowych, składania kwiatów i wieńców, czczenia zmarłych minutą ciszy, na komendy prowadzącego uroczystości oraz podczas uroczystości religijnych w momentach uzgodnionych z celebrazem.

Salutowanie w marszu - w marszu salutuje się sztandarem przez opuszczenie go z położenia „na ramię” do położenia takiego jak „salutowanie w miejscu”.

PRZEKAZANIE SZTANDARU KOŁU WĘDKARSKIEMU

1. Przekazanie, rozwinięcie i poświęcenie sztandaru jest aktem szczególnie uroczystym dla wędkarskiej społeczności. Przed przekazaniem i rozwinięciem sztandar nie może być używany publicznie. Uroczystość odbywa się w obecności wędkarzy – działaczy zainteresowanego koła PZW, przedstawicieli organów naczelnych i okręgowych, przy udziale zaprzyjaźnionych kół wędkarskich i zaproszonych gości. Prestiżu dodaje obecność poczty sztandarowego okręgu (jeśli okręg posiada sztandar) i pocztów innych kół. Pożądany jest jak najliczniejszy udział publiczności. Przebiegiem uroczystości kieruje wyznaczona osoba (zwykle z grona zespołu fundacyjnego lub władz koła), która wydaje pocztowi komendy. Ceremonia przekazania sztandaru może odbywać się podczas uroczystości o charakterze świeckim lub religijnym, wówczas organizatorzy uzgadniają przebieg ceremoniału z celebrazem, uwzględniając zapisy niniejszego regulaminu.

2. Prowadzący wita zebranych, a następnie podaje komendę : „Sztandar – wprowadzić”. W momencie wprowadzania i odprowadzania sztandarów wszyscy zajmują postawę stojącą. Jako ostatni wchodzi członkowie komitetu fundacyjnego, wnosząc nierozwinięty sztandar, który będzie przekazywany i układają go na przygotowanym stoliku przykrytym zielonym suknem.

3. Prowadzący zwraca się do najwyższego rangą przedstawiciela PZW o przekazanie sztandaru. Ten odczytuje akt nadania, a następnie dokonuje przekazania sztandaru na ręce prezesa koła, który przykłada na prawe kolano, ujmuje narożnik płata sztandaru i całuje go, po czym wstaje.

4. Przekazujący sztandar wygłasza sentencję:

„Przekazuje Wam Sztandar Waszego Okręgu jako symbol prawego wędkarstwa polskiego oraz jako znak Waszej koleżeńskiej i organizacyjnej wspólnoty. Działając i wędkując pod nim bądźcie wierni tradycjom wędkarstwa polskiego. Noście ten Sztandar wysoko i dumnie.

Doznawajcie pod Nim wielu wędkarskich satysfakcji i sukcesów.”

5. Przyjmujący prezentuje z obu stron płaty sztandaru, po czym zwraca się do stojącego obok pocztu sztandarowego:

„Przekazuję pod Waszą straż i opiekę najcenniejszy symbol naszego koła. Strzeżcie go jak prawdziwego skarbu dla nas i dla potomnych.”

6. Sztandarowy występuje do przodu, zatrzymuje się trzy kroki przed sztandarem i odpowiada:

„Przyrzekamy go strzec.”

Następnie przyklęka na prawe kolano, całuje skraj sztandaru, wstaje, przejmuje sztandar, robi w tył zwrot i wstępuje na dotychczas zajmowane miejsce, przyjmując postawę zasadniczą.

7. Podczas uroczystości powinna być wyłożona Księga Pamiątkowa Sztandaru celem złożenia podpisów przez osoby wbijające gwoździe pamiątkowe.

8. Na zakończenie uroczystości prowadzący podaje komendę „Sztandar – odprowadzić”.

UROCZYŚTOŚCI W ŚWIĄTYNIACH

1. Dowódca pocztu(ów) winien wcześniej uzgodnić z gospodarzem świątyni udział pocztu(ów) w uroczystości oraz miejsce ich ustawienia. Poczet sztandarowy wchodzi do kościoła i wychodzi po uroczystościach trzymając sztandar z przodu pod kątem 45 stopni. Przed zajęciem uzgodnionego miejsca, dowódca pocztu(ów) wprowadza poczet(ty) do kościoła w kolumnie lub rzędem, w zależności od lokalnych warunków.

2. Pocztu o numeracji nieparzystej zajmują miejsca po prawej stronie prezbiterium, natomiast o numeracji parzystej po jego lewej stronie. Przy większej ilości pocztów i braku miejsca chorąży ze sztandarem staje na froncie, a przybocznicy z tyłu poza sztandarem.

3. Jeżeli w uroczystości uczestniczy jeden poczet sztandarowy, wówczas zajmuje miejsce po prawej stronie prezbiterium i w zależności od okoliczności frontem lub w pozycji bocznej do ołtarza.

4. Zaistnieć może sytuacja, że pocztu sztandarowe mają wyznaczone miejsca za ołtarzem głównym, frontalnie do wiernych. W tym przypadku kolumna pocztów wchodząc do kościoła nawą główną zachowuje się identycznie jak przy ustawieniu pocztów przed ołtarzem.

5. Na sygnał dzwonka poprzedzający wejście celebransa (celebransów) poczet(ty) przyjmuje(ją) postawę „bacność”, a chorąży(owie) salutuje(ją) sztandarem(ami). Po ucałowaniu ołtarza przez celebransa(ów) poczet(ty) powraca(ją) do pozycji „spocznij”.

6. Przed Ewangelią, w momencie gdy wierni śpiewają „Alleluja” poczet(ty) przyjmuje(ją) pozycję „bacność”, a po słowach „Oto Słowo Pańskie - Chwała Tobie Chryste” - pozycję

„spocznij”.

7. Przed Podniesieniem po słowach „...ciałem i krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa” poczet(ty) przyjmuje(ją) pozycję „bacznosc”, a po opuszczeniu kielicha „spocznij”.

8. Przed Komunią świętą po trzecim powtórzeniu słów „Baranku Boży ...” poczet(ty) przyjmuje(ją) pozycję „bacznosc”, a po słowach „Panie nie jestem godzien ...” pozycję „spocznij”.

9. Przed błogosławieństwem po słowach „A teraz udzielę błogosławieństwa” poczet(ty) przyjmuje(ją) pozycję „bacznosc”, a po słowach „Idźcie ofiara spełniona” poczet(ty) powraca(ją) do pozycji „spocznij”.

10. Jeśli po Mszy Świętej jest odgrywany lub śpiewany hymn „Boże coś Polskę” wówczas poczet(ty) sztandarowy(we) przyjmuje(ją) postawę „bacznosc”, a chorąży(owie) oddaje(ją) salut sztandarem(ami) po czym przyjmuje pozycję „spocznij”. W dalszej kolejności następują wyprowadzenia sztandarów ze świątyni.

11. Wszystkie komendy wydawane są przez dowódcę pocztu(ów) przyciszonym głosem. Gdy w uroczystości bierze udział jednostka wojskowa, wówczas poczty sztandarowe wykonują komendy jej dowódcy.

UROCZYŚĆ POGRZEBOWA

1. Udział sztandaru w pogrzebie wędkarza jest ważną posługą o znaczeniu kulturowym, będącą zarazem elementem tradycji wędkarskich. Posługa ta należna jest każdemu z wędkarzy, a w przypadku zasłużonych działaczy właściwa jest również obecność sztandaru Okręgu PZW. W przypadku pogrzebów członków honorowych PZW, zasłużonych działaczy szczebla centralnego w uroczystości powinien brać udział sztandar Polskiego Związku Wędkarskiego.

2. Podczas uroczystości pogrzebowych:

- poczet sztandarowy zbiera się w miejscu wyznaczonej zbiórki najpóźniej na 10 minut przed rozpoczęciem uroczystości.
- członkowie pocztu sztandarowego ubierają się w ciemny garnitur, jasna koszula, ciemny krawat, kobiety ciemna garsonka lub biała bluzka i ciemna spódnica.
- w miejscach kultu religijnego poczet staje za trumną lub urną zmarłego,
- przy mogile poczet ustawia się możliwie blisko trumny i przyjmuje postawę „zasadniczą”,
- przy składaniu trumny lub urny do grobu poczet przyjmuje postawę „prezentuj” i

„salutowanie w miejscu”.

Po zakończeniu ceremonii sztandar zostaje odprowadzony.

Nabożeństwo prawosławne

Według: „Ceremoniał Wojskowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”, strona 159 – 160.

Nabożeństwo ewangelickie

Według: „Ceremoniał Wojskowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”, strona 161 – 162.

PREZENTOWANIE POCZTÓW SZTANDAROWYCH

Bardzo często zdarza się, że na początku lub na koniec uroczystości celebrans względnie organizator witając lub dziękując pocztom za ich udział wymienia (prezentuje) poszczególne poczty. W takim przypadku chorąży wymienionego sztandaru ma obowiązek przyjąć postawę „prezentuj”, a asysta przyjmuje postawę zasadniczą.

Opracowano na podstawie:

1. „Ceremoniał Wojskowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej”
MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
DEPARTAMENT WYCHOWANIA I PROMOCJI OBRONNOŚCI
Warszawa 2009
2. „Ceremoniał Sztandarowy Polskiego Związku Łowieckiego”

Komisja ds. Mediów i Promocji Wędkarstwa
Zarządu Głównego PZW

Zatwierdzony Uchwałą ZG PZW nr 172 z dn. 1 kwietnia 2017 r.